

serer som fup og skattefiduser og andet underlødigt i regeringens erhvervspakke.

Jeg nævner i flæng fra erhvervspakken: muligheden for at nære medarbejdere kan indgå i et generationsskifte, muligheden for at bruge aktier og aktieoptioner og tegningsretter som aflønning, modernisering af etableringskontoordningen og reduktion af det administrative bøvvl, der er ved at drive virksomhed, som jo bestemt ikke – tværtimod – blev mindre i fru Pia Gjellerups ministertid.

Hvad er det, Socialdemokratiet har imod initiativer som disse? Hvad er det, der er så forfærdeligt, og hvad er det, der her er at karakterisere som fup og fiduser?

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Efter lidt pres her fra talerstolen og ikke helt frivilligt måtte fru Pia Gjellerup nødtvungent udtale sig positivt om regeringens plan om at bruge 1,5 mia. kr. til nedbringelse af ventelister.

Det var finansieringen, fru Pia Gjellerup ikke kunne lide. Javel, men regeringen og regeringspartierne spillede ærligt ud før sidste valg og sagde: Vi ønsker at spare 1,5 mia. kr. på ulandshjælpen, og efter den besparelse vil vi så stadig væk ligge i top tre over lande, som giver en stor ulandshjælp.

Det, jeg gerne kunne tænke mig at spørge fru Pia Gjellerup om, er: Betyder fru Pia Gjellerups udsagn, at Socialdemokratiet er villig til at give 1,5 mia. kr. til sygehusvæsenet til nedbringelse af ventelister? Og i så fald: Hvorfra skal finansieringen komme, og hvorfor var det ikke et tema, som fru Pia Gjellerup og Socialdemokratiet havde oppe i valgkampen?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Nu er det blevet lidt lettere, for jeg har én hængende over fra sidst, men nu var der to, der spurgte om det samme, så det går vel.

Med hensyn til sygehuse: Se, der er jo ingen grund til at bruge 1,5 mia. kr., hvis man tror, at det, der vil komme ud af situationen, vil være, at de forkerte patienter vil blive opereret. Vi har været i forhandlinger med amterne og har været af den klare overbevisning, at de ressourcer, der er personalemæssigt, de ressourcer, som jo er livsnødvendige for at gennemføre operationerne, faktisk blev presset til det yderste i forbindelse med den meget omfattende aftale, vi lavede med amterne.

Vi vil håbe – men det bliver så ikke med vores medvirken – at det, som man vil forsøge sig med fra VK-regeringens side, vil føre til det, man siger. Jeg er desværre af den opfattelse, at det meget vel kan gå hen og forvride sundhedsvæsenet, og det ønsker vi faktisk ikke at medvirke til. Vi ønsker at medvirke til, at det er de mest alvorlige syge og dem, der har det vanskeligst, der bliver behandlet først.

Så til spørgsmålet om erhvervspakken, og hvad der er skattefiduser: Se, der er nogle elementer i erhvervsskattepakken – de bliver så i øvrigt understøttet af en række af de forskellige forslag, som både Venstre og De Konservative har præsenteret her det sidste års tid – som handler om, at man på en række områder udskyder betalingen af skat så meget, at man faktisk helt undviger beskatning. Det har vi prøvet, og det er der sådan set ingen grund til at prøve igen, men der er nogle, der ikke kan stå for at vende tilbage til en fuser, og det er det, VK-regeringen gør. Det vil vi ikke deltage i.

Til hr. Jens Kirk, som synes, det nærmest er rørende at høre mig tale om erhvervslivet, vil jeg sige, at det har jeg en vis erfaring med. Og så sammenligner hr. Jens Kirk Danmark med Østen! Jeg vil bare sige, at hvis man skal føre skattepolitik og velfærds politik i Danmark, som gør os konkurrencedygtige i forhold til leveforholdene i Østen, vil jeg sige velbekomme.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

I formiddags var jeg jo på front sammen med de socialdemokratiske ordførere omkring udviklingsbistanden. Sådan for historiens skyld, og for at Socialdemokratiets glorie ikke skal være alt for strålende, synes jeg alligevel, at jeg vil benytte lejligheden til at sige, at vi jo også havde lidt problemer med Socialdemokratiet i forhold til udviklingsbistanden.

KL 13.55

Vi kæmpede jo omkring den sidste finanslov og før den tid med, at den daværende regering ikke ville leve helt op til 1 pct. i den nye beregningsmetode. Det knæb lidt med at få den indfaset. Vi havde også den meget, meget kedelige oplevelse, da vi skulle finansiere en international indsats på Balkan, at den socialdemokratiske regering støvsugede kassen til FN's udviklingsprogram UNDP og andre multilaterale kasser.

Og så har vi endelig det, som den nuværende regering jo altså også her lever fuldt op til, at vi bruger en ganske væsentlig del af Mifresta-ram-